

ת"פ 7611/08/13 - מדינת ישראל נגד ר' ב'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 7611-08-13 מדינת ישראל נ' ב'

בפני בעניין: כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר' ב'

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נסיון תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, הכולל שני אישומים, ביום 2.8.13 בשעות הערב, עת חזרה המתלוננת, אשתו של הנאשם, לדירתם המשותפת, פרץ ביניהם ויכוח לגבי חשדות המתלוננת כי הנאשם אינו נאמן לה, והנאשם צעק לעבר המתלוננת "את תדעי ממני מה אני יעשה לך". לאחר מכן נטל הנאשם סכין מטבח, התקרב למתלוננת ואיים על המתלוננת, באומרו מספר פעמים "עכשיו אני יעשה לך את זה". בהמשך הוויכוח, השליך הנאשם את הסכין, נטל מקל מטאטא, וניסה לתקוף את המתלוננת. המתלוננת ניסתה להוציא את המקל מידי, השניים נאבקו על המקל, עד שהתעקם וגרם לחבלה (המטומה) בזרועה של המתלוננת.

ביום 22.5.13 בשעה 23:00 בערך, על רקע ויכוח עם המתלוננת על צפייתו בסרטים פורנוגרפיים, נטל הנאשם מקל מטאטא, ותקף את המתלוננת, תוך שהכה עם המקל בפניה של המתלוננת. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת המטומה בעינה הימנית.

הנאשם היה במעצר מיום 3.8.13 ועד ליום 11.8.13, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח אביו כולל איזוק אלקטרוני, וביום 22.12.13 ניתנה הקלה בתנאי שחרורו, הותר לו לצאת לעבודה בימים א'-ו' בין השעות 08:00-22:00 ללא פיקוח, והאיזוק האלקטרוני הוסר, תוך שנותרה בעינה ההרחקה מהמתלוננת.

הצדדים הגיעו באותו מועד להסדר דינו לפיו התביעה תעתור לעונש ראוי של ששה חודשי מאסר בפועל, מע"ת, פיצוי

והתחייבות, ואילו ההגנה תטען באופן פתוח.

לנאשם אין עבר פלילי.

הנאשם הופנה לתסקיר שירות המבחן וניתנו בעניינו שני תסקירים.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר מיום 23.3.14 עולה כי הנאשם כבן 45, אלמן ואב לילדה כבת 12 מנישואיו הראשונים, סיים 11 שנות לימוד, לא התגייס לצה"ל, סובל מבעיות בריאות, ומשנת 2006 מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 53% נכות. טרם מעצרו, התגורר עם בתו ואשתו, המתלוננת, בדירה שבבעלותו ב*****.

מאז מעצרו ושחרורו בתיק זה, מתגורר עם אביו במסגרת תנאים מגבילים.

הנאשם מסר כי כנער הוצא על ידי הוריו לפנימייה חקלאית, במסגרת זו למד כחמש שנים. במהלך כיתה י"ב נשר מהמסגרת הלימודית, והחל לעבוד לפרנסתו. מסר כי לא התגייס לצה"ל על רקע הקשיים ששררו בבית, אולם תאר את נסיבותיו ומאמציו להתגייס בהמשך, אשר לא צלחו. במשך השנים עבד בתחומים שונים, והשתלב בלימודי ספרות. בשנת 2002, במסגרת עבודתו כשליח במסעדה, עבר תאונת אופנוע, בה נפצע באורח קשה. נוכח מצבו הרפואי, היה חסר מסגרת תעסוקתית במשך כ-4.5 שנים, וכאמור, בשנת 2006 הוכר כנכה בשיעור 53% נכות לצמיתות. משנת 2007 הוא מועסק על ידי חברה פרטית O.R.S בעבודה עם נכי צה"ל במסגרת משרד הביטחון. מתאר את עבודתו זו כעבודה המהווה עבורו מקור של סיפוק, שייכות ואתגר בחייו. במקביל, עובד כשליח בפיצרייה.

הנאשם הוא הבכור מבין חמישה, במשפחת מוצאו. הוריו התגרשו בהיותו בן 18. היום אביו פנסיונר כבן 75, אמו כבת 65, עובדת כמטפלת בקשישים. תאר רקע משפחתי קשה ומורכב, שאופיין במערכת יחסים מעורערת בין הוריו, והתנהגות אלימה מצד האב כלפי אמו, תפקוד הורי לקוי, הזנחת ילדיהם והיותו קרובן לאלימות קשה מצד אמו. תאר את מהלך התפתחותו והתבגרותו כקשה וטראומטי עבורו, על רקע תחושות של דחייה, נטישה, בדידות, השפלה פגיעה וקיפוח, אותם חווה במסגרת קשריו עם הוריו ואחיו. על רקע תחושות אלה, בחר לנתק את הקשר עם אמו ואחיו.

בשנת 2000 בהיותו כבן 32, לאחר הכרות בת חצי שנה, נישא הנאשם לראשונה, לאישה אזרחית מאוקראינה. האישה הרתה לאחר תקופת נישואין קצרה, ובמהלך ההיריון התוודעו בני הזוג לעובדת היותה חולה בסרטן. הנאשם תאר מערכת יחסים זוגית מתוחה, קונפליקטואלית ובעייתית, על רקע מחלתה של האישה ותקופה ארוכה בה נעדר מסגרת תעסוקתית, נוכח פציעתו בתאונה. שלל התנהגות אלימה כלפיה. בשנת 2006, לאחר פטירתה, השתלב בטיפול פסיכולוגי במרפאה לבריאות הנפש, והסתייע בטיפול סביב השינוי בחייו והיותו הורה משמורן.

הנאשם והמתלוננת הכירו בשנת 2010. המתלוננת, אזרחית אוקראינה, שהגיע ארצה כתיירת לאחר הכרות טלפונית עמו, והם ניהלו מערכת יחסים זוגית. בחודש אפריל 2013, הזוג נישא וכיום הם מצויים בהליכי גירושין. המתלוננת הינה גרושה כבת 43, אם לבת בת 24 שנשארה באוקראינה.

ביחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם תאר כי באותה עת שררה מערכת יחסים מורכבת ובעייתית עם המתלוננת, מאופיינת במאבקים, קונפליקטים, חוסר אמון, תסכול מתמשך ואלימות הדדית (פיסית, נפשית ומילולית), כשתאר כי צפיותיו מהקשר עמה לא קיבלו מענה. הוא

ציין כי ברקע להתנהגותו האלימה והתוקפנית בעבירות הנוכחיות, היה ויכוח שפרץ בינו לבין המתלוננת כתוצאה מיחס שונה, רכושני ואובססיבי, שלתפיסתו, המתלוננת גילתה כלפיו. הוא הסביר את ההסלמה של הקונפליקט, ואת אבדן השליטה על התנהגותו, כתגובה להתנהלותה מולו. את המתלוננת תאר כאלימה פיסית ומילולית, התנהגות אותה ביקש להפסיק באותה עת. תאר תחושות תסכול, חוסר אונים וכעס, שחוה מול המתלוננת. הנאשם חזר והסביר את התנהגותו האלימה כתגובה של הגנה עצמית ודרך להתמודדות מכשילה שלו עם התנהגותה האלימה והבלתי מרוסנת של המתלוננת.

הנאשם הודה חלקית בעובדות כתב האישום. ביטא הבנה ראשונית ומצומצמת לבעייתיות שבהתנהגותו האלימה בעבירות, והתקשה להכיר באחריותו לאלימות כלפי המתלוננת, כשניכר כי מתקשה להתבונן בחלקו ביחסיהם ומשליך את האחריות עליה. לצד זאת, גילה הבנה באשר להידרדרות היחסים וקיומה של דינאמיקה זוגית בעייתית, אשר אופיינה בתקשורת לקויה, חסרת גבולות וחוסר סיפוק הדדי של צרכים. בנוסף, ביטא בפני שירות המבחן הכרה וקושי בהתמודדות מקדמת ותקינה במצבי לחץ וקונפליקט במסגרת הזוגית. הנאשם הדגיש כי למעצר ולפתיחת ההליכים המשפטיים כנגדו יש השפעה משברית, מערערת ומרתיעה לגביו. שלל עיסוק במחשבות נקמניות כלפי המתלוננת, ביטא אמפתיה כלפיה, אם כי התייחס לקשייה האובייקטיביים של מצבה המשפטי בארץ.

בפגישה של שירות המבחן עם המתלוננת, תארה האישה מערכת יחסים מורכבת, בעייתית קונפליקטואלית ומתוחה לאורך הקשר, והסלמה בהתנהגותו כלפיה, שאופיינה באלימות מילולית, ויחס משפיל ופוגע. מאש שנישאו בחודש אפריל 2013 ועד למעצרו, תארה התדרדרות קשה ביחסים ביניהם, לרבות אלימות פיזית. הסבירה את תלונתה במשטרה על רקע חשש מפניו בעת ביצוע העבירות מצדו כלפיה, כשחשדות מצידה על מערכות יחסים נוספות אותן הוא מנהל, היוו הרקע לוויכוח שפרץ ביניהם, אשר הלך והסלים. המתלוננת ציינה את דפוסי התנהגותו של הנאשם במסגרת הקשר הזוגי ביניהם ככוחניים, אימפולסיביים, שתלטניים ונצלניים. מסרה כי מאז מעצרו הפר את התנאים המגבילים בכך שיצר עמה קשר טלפוני, והגיע לדירתם המשותפת. עוד מסרה כי בתו מתגוררת בעיתו הנוכחי עמה, אולם תארה קונפליקטים תכופים ביניהם. שללה חשש ממשי כיום מפניו, ותארה את קשייה על רקע מצבה הארעי בארץ ומצבה הכלכלי הקשה. לצד זאת, מסרה כי על רקע כספים אותם חייב לה הנאשם, בכוונתה לתבוע אותו במסגרת הליך משפטי טרם חזרתה לארץ מוצאה.

הנאשם השתלב במסגרת קבוצה טיפולית של שירות המבחן בזמן היותו במעצר בית. קבוצה בת 14 מפגשים, המיועדת לגברים אשר ביצעו עבירות אלימות כלפי בנות זוגם. שירות המבחן דיווח כי הנאשם הגיע באופן רציף למפגשים הקבוצתיים, ולקח חלק פעיל בהם. יחד עם זאת, קשייו בבדיקה עצמית, בדרכי חשיבתו והתנהלות הבעייתית במסגרת

קשרים בין אישיים, ובקשרים זוגיים בפרט, באו לידי ביטוי במהלך המפגשים, כשבלטה נטייתו של הנאשם בתפיסה ועמדה קרבנית אל מול המתלוננת, והשלכת התנהגותו האלימה הבעייתית עליה במסגרת יחסיהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסי אישיות נוקשים, אובססיביים ושתלטניים, אשר נוטה להתנהגות אימפולסיבית וכוחנית במצבים בהם חש תסכול, כעס ופגיעה בדימויו העצמי והגברי. עוד התרשם שירות המבחן, שהנאשם הינו בעל קווי אישיות בלתי בשלים, בעל קושי בדחיית סיפוקים ובוויסות דחפים, כפי שבא לידי ביטוי גם בעבירות נשוא כתב האישום. בנוסף, התרשמו כי הנאשם חסר כלים קונסטרוקטיביים להתמודדות במצבי לחץ ומצוקה, כמו גם בקשייו בניהול תקשורת בין אישית וזוגית פתוחה וישירה. שירות המבחן התרשם כי היחסים בין בני הזוג אופיינו בדינאמיקה אלימה, כוחנית בעלת קווים אובססיביים.

נוכח מורכבות מאפייני אישיותו של הנאשם, ונוכח ההתרשמות מהצורך בהמשך התערבות טיפולית במצבו, להפחתה מרמת הסיכון ולהישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד, הפנה שירות המבחן את הנאשם למרכז למניעת אלימות במשפחה ב*****. לצד עמדת הנאשם האמביוולנטית לגבי צרכיו בסיוע טיפולי במצבו, ביטא הנאשם נכונות מילולית ראשונית להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית. בתאריך 20.3.14 הגיע הנאשם לפגישת הכרות במרכז, והוא מתעתד להמשיך להגיע לפגישות פרטניות אחת לשבוע, על מנת לבחון את צרכיו והתאמתו למסגרת טיפולית.

לאור האמור, ועל מנת לעקוב אחר השתלבותו של הנאשם, והתקדמותו בטיפול, כמו גם על מנת לבדוק את כוחותיו ואת המוטיבציה של הנאשם לבדיקה עצמית מעמיקה במסגרת קשר טיפולי ממושך, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך הערכה נוספת.

בהתאם לתסקיר מיום 30.6.14, הנאשם מסר כי לאחר עזיבת המתלוננת את ביתו, לפני כחודש וחצי, הוא חזר להתגורר בה יחד עם בתו. שלל כי מתקיים קשר כלשהו בינו לבין המתלוננת, ומסר כי אינו יודע אודות מיקום הימצאותה. הנאשם הציג אישור לפיו החל בהליך התרת נישואיו למתלוננת. הנאשם ביטא קושי להתמודד עם הימשכות ההליך הפלילי הנוכחי כנגדו, וכן ביטא חשש מפני תוצאות ההליך המשפטי הנוכחי ומפני השלכותיו על חייו, על עתידו ועל יכולתו להמשיך לגדל ולפרנס את ביתו, אותה כאמור, הוא מגדל בגפו.

בדומה לעמדתו בתסקיר הקודם, הנאשם חזר ולקח אחריות חלקית על אלימותו בעבירות. לצד זאת, הביע חרטה על התנהגותו האלימה והאימפולסיבית, בה מודה ומכיר, והתייחס לקשייו בשליטה ובוויסות דחפים תוקפניים, כפי שבאו לידי ביטוי גם בעבירות. התייחס לפסול שבהתנהלות זו אל מול המתלוננת, והדגיש את נכונותו ומאמציו לעריכת שינוי חיובי ממשי בחייו ולשיקום מצבו. עוד התייחס הנאשם להשפעה המערערת והמרסנת של פתיחת ההליך המשפטי לגביו, ועל אף עמדתו האמביוולנטית באשר לצרכיו במעורבות טיפולית ממושכת במצבו, ביטא נכונות להמשיך הקשר עם שירות המבחן, ולהמשיך שיתוף הפעולה בתוכנית הטיפולית במסגרת המרכז לטיפול ומניעת אלימות זוגית.

שירות המבחן ניסה ליצור קשר נוסף עם המתלוננת, ללא הצלחה.

מאינפורמציה שהתקבלה מגורמי הטיפול במרכז עולה כי ממרץ 2014, הנאשם משתתף בפגישות פרטניות שבועיות במסגרת המרכז. הוא מגיע באופן רצוף לפגישות, נותן אמון בקשר הטיפולי, משתף באופן פתוח ואותנטי בעולמו הפנימי, ומבטא נכונות לעריכת שינוי חיובי ממשי בחייו בסיוע מקצועי. לצד זאת, דיווחו גורמי הטיפול במרכז, כי הנאשם מתקשה בבדיקת הגורמים באישיותו, בדפוסי חשיבתו, והתנהגותו הבעייתיים, אשר באו לידי ביטוח במסגרת יחסיו עם המתלוננת. לאורך המפגשים, הנאשם נותר בתפיסתו ועמדתו הקרבנית מול המתלוננת, ונטה להשליך את האחריות להתנהגותו האלימה עליה.

נוכח האמור, מעריך שירות המבחן, כי לא חל שינוי משמעותי בעמדות הנאשם, בתפיסתו ובדרכי חשיבתו. יחד עם זאת, מדובר בשלבים התחלתיים של התהליך הטיפולי, המאופיינים בהתקוממותו של המטופל בטיפול, ברכישת אמון בקשר הטיפולי ובהתנגדות. המרכז הדגיש את הצורך בהמשך הקשר הטיפולי עם הנאשם, על מנת לבחון את יכולתו להתקדם ולהסתייע במרכז לצורך עריכת שינוי חיובי במצבו. המרכז המליץ לשלב את הנאשם, במקביל למפגשים הפרטניים, גם במסגרת קבוצה טיפולית במרכז, המיועדת לגברים בעלי התנהגות אלימה במסגרת יחסים זוגיים.

במסגרת הערכת הסיכון, שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות במצבו של הנאשם הינם דימויו העצמי והגברי הנמוכים והפגיעים, קשייו בתקשורת זוגית ישירה, לקות מיומנותיו ביצירת קשרים זוגיים קונסטרוקטיביים, ובניהול יחסים זוגיים שוויוניים ובוגרים, כמו גם הקושי בהתמודדות מקדמת ותקינה במצבי לחץ ומשבר במסגרת יחסים בינאישיים, ובפרט במסגרת קשרים זוגיים. גורמי סיכון נוספים הינם קשיי הנאשם בנפרדות, כפי שבאו לידי ביטוי גם בקשייו לפעול באופן בוגר ושקול לסיום הקשר עם המתלוננת ללא אלימות. הנאשם נעדר גורמי תמיכה, הכלה והכוונה משמעותיים בחייו. מתקשה בוויסות דחפיו ובשליטה בכעסים, ובעל נטייה להתנהגות תוקפנית ואימפולסיבית במצבי תסכול וחוסר אונים, ומתקשה בהצבת גבול פנימי.

לצד זאת, גורמי סיכוי לשיקום הינן המאמצים שערך הנאשם לאורך השנים לתפקוד יציב ומאורגן במישורי חייו השונים, כישוריו וכוחותיו לתפקוד תקין במסגרות השונות. כל זאת למרות היסטוריית חייו המורכבת ותנאי גדילתו בעזובה רגשית. בנוסף, הנכונות שמבטא הנאשם לעריכת שינוי חיובי בחייו ולהמשך ההסתייעות בגורמי הטיפול. כן יש לציין את השפעתם של פתיחת ההליכים המשפטיים והתנאים המגבילים, כגורמים מרתיעים ומרסנים, אשר תורמים להפחתת מרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד. עוד יש לציין את העדר העבר הפלילי והעדר שימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם להתמיד בקשר עם גורמי הטיפול, וכן מרצונו לפעול לעריכת שינוי חיובי במצבו ובחייו. עוד התרשם שירות המבחן, מצרכיו הבולטים של הנאשם בהמשך התערבות טיפולית במצבו על מנת לתרום לו בהמשך הליך השינוי בו החל, ובכך לצמצם מרמת הסיכון להישנות הסתבכויות נוספות עם החוק בתחום האלימות במשפחה בעתיד.

שירות המבחן ער לחומרת מעשיו של הנאשם, אולם מצוין כי לנאשם לא נפתחו תיקים פלילים נוספים מאז ביצוע העבירות הנוכחיות. שירות המבחן רואה לנכון לעודד את מאמציו של הנאשם לשיקום ולשינוי חיובי באורח חייו, ולכן ממלית להעמידו בצו מבחן למשך שנה, בתנאי שימשיך לשתף פעולה בהליך הטיפולי בו מצוי כיום, במסגרת המרכז

למניעת אלימות במשפחה, ובהתאם לתוכנית ההולמת את צרכיו.

עוד מתרשם שירות המבחן כי יש חשיבות להטלת ענישה קונקרטיה ומציבת גבול ברור להתנהגות המותרת. אולם, להערכת שירות המבחן, הטלת ענישה בדרך של ריצוי בעבודות שירות, בעיתוי הנוכחי בחיי הנאשם, עלולה לפגוע ברצף הטיפולי, וביכולתו לפרנס את בתו בת ה-13. במצב זה, קיים סיכון לפגיעה באיזון שהשיג עד כה בחייו, ועלול להיגרם רגרסיה במצבו, ובאופן זה להעצים את רמת הסיכון להישנות הסתבכויות עם החוק בעתיד.

כאלטרנטיבה עונשים, ועל מנת להדגיש את הפסול במעשיו, כעונש חינוכי וקונקרטי, שיש בו לתרום לחיזוק החלקים המתפקדים באישיותו, ממליץ שירות המבחן, בנוסף להעמדת הנאשם בצו מבחן, על הטלת צו של"צ בהיקף 150 שעות. הנאשם הביע נכונות לבצע תכנית עבודה במסגרת זו.

שירות המבחן ממליץ כי תחילת ביצוע השל"צ ידחה לחודש ספטמבר, לאחר תחילת שנת הלימודים, לאור העובדה כי הנאשם ידרש לנוכחות אינטנסיבית יותר לצידה של בתו בזמן חופשת הקיץ.

ביום 24.3.14 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות לפיה לנאשם לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות בשל מצבו הבריאותי. להערכת הרופא, יש צורך בחוות דעת עדכנית פסיכיאטרית עם התייחסות לכושר עבודה ולרמת מסוכנות.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה לערך החברתי שנפגע בגין מעשי הנאשם, פגיעה בשלומו ובשלוותו של אדם, ובמקרה דנן גם פגיעה בתא המשפחתי כולו.

מתחם הענישה הראוי נע, לטענת ב"כ המאשימה, בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשים.

ב"כ המאשימה טענה כי במועד כתב האישום, הנאשם היה נשוי למתלוננת, ואין המדובר באירוע יחיד או חד פעמי, אלא מדובר באיומים מהרף העליון, גם באמצעות כלי משחית - סכין, ואלימות באמצעות מקל של מטאטא, פעמיים, עד כדי גרימת חבלות, ואין להקל בכך ראש.

במסגרת ההסדר הדיוני, נשלח הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר, ומהתסקיר מיום 23.3.14 עולה כי הנאשם משליך את האחריות לפתחה של המתלוננת, הוא מתקשה לקחת אחריות על האירועים. אמנם הנאשם השתלב בטיפול, אך דפוסי אישיותו נוקשים. גם בתסקיר המשלים, טוען ב"כ המאשימה, כי שירות המבחן ציין כי הנאשם חוזר ולוקח

אחריות חלקית לצד הבעת חרטה. לטענת ב"כ המאשימה, ההליך הטיפולי נמצא בראשיתו ולא חל כל שינוי משמעותי בעמדותיו של הנאשם. המלצת שירות המבחן אינה מבוססת על מהות התסקיר, ואין לה כל תימוכין בענישה הראויה בגין מעשיו של הנאשם. בעניין זה, ב"כ המאשימה חזרה וציינה את האינטרס הציבורי בעבירות מסוג אלו, כאשר מדובר באלימות במשפחה תוך שימוש בכלי משחית. האינטרס הציבורי גובר על האינטרס הפרטי. בהמלצתו, שירות המבחן ראה לנגד עיניו את אינטרס הנאשם בלבד.

אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום, וחסך מזמנו של בית המשפט ומזמן העדים, וכתב האישום תוקן לקולא, אך כתב האישום המתוקן עדיין חמור דיו, שכן באיזונים בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי, המאשימה סבורה כי העונש הראוי בתיק הינו מאסר בפועל. עקב העדר עבר פלילי לנאשם, מסכימה המאשימה למאסר שירוצה בעבודות שירות.

כמו כן, טוענת ב"כ המאשימה, יש ליתן עונש הצופה פני עתיד, שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את העבירות בהן הורשע, עבירות אלימות בכלל, וכן יש להטיל פיצוי למתלוננת והתחייבות.

ב"כ המאשימה עותרת לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות לאחר קבלת חוות דעת פסיכיאטרית, ואם לא יימצא כשיר, עותרת ב"כ המאשימה למאסר בפועל.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם התייחס לתסקירי המבחן שניתנו בעניינו של הנאשם. התסקיר המסכם חיובי, וממליץ על המשך טיפול. ב"כ הנאשם טוען כי שירות המבחן הינו גורם נייטרלי ואובייקטיבי, אשר המאשימה נעזרת בו רבות, ויש להתחשב בו.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם עבר ארבעה חודשי טיפול למניעת אלימות במסגרת שירות המבחן, ושירות המבחן המליץ כי ימשיך בטיפול זה, והטלת עבודות שירות עלולה לגרום נזק, ואף לפגוע באינטרס הציבורי, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. כן עלולה להיפגע פרנסתו של הנאשם, והדבר עלול לפגוע בפרנסת בתו בת ה-13, אשר הנאשם הינו המפרנס היחיד שלה, שכן אמה נפטרה.

ב"כ הנאשם ביקש להתייחס לכך שהנאשם היה במעצר בית מלא 8 חודשים, ולאחר מכן יצא לשעות התאווררות, ואח"כ לעבודה, ועד היום הנאשם נמצא במעצר בית לילי. כן ציין ב"כ הנאשם את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, וביקש להתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו.

ביחס למתלוננת, ביקש ב"כ הנאשם ליתן תשומת לב לכך שהיא לא נזקקה לטיפול רפואי, ובני הזוג עומדים להתגרש, והוצגה בפני שירות המבחן תביעת הגירושין.

הנאשם הביע הסכמה להמלצת שירות המבחן להטלת של"צ בן 150 שעות, וב"כ עתר לקבל המלצה זו.

הנאשם עצמו פנה לבית המשפט, וטען כי עבר תאונת עבודה לפני יותר מ-10 שנים, ובעקבות זאת היה בטיפול פסיכיאטרי, ויש לו 10% נכות פסיכיאטרית, אבל מזה מעל 10 שנים שאינו בטיפול פסיכיאטרי, ולא לוקח תרופות כלשהן. הנאשם אומר כי משנת 2007 הוא מלווה נכי צה"ל בכל סוגי העבודות, בין בנהיגה, בין עזרה פיזית, וכן עובד בשליחויות בפיצרייה בעיר. עוד ביקש הנאשם לציין כי בתו, אשר אמה נפטרה, חיה אתו, והוא גם נושא בתשלומי המשכנתא עבור בתו. כן סיפר כי ניסיונו להקים משפחה חדשה לא צלח, והוא מעוניין להמשיך הלאה.

הנאשם הביע חרטה עמוקה בפני בית המשפט, ואמר כי הפיק הרבה לקחים מהאירוע. הנאשם ציין כי עבר תקופה מאוד קשה, ונענש עד היום בסדרה ארוכה של עונשים. ציין כי הוא מבין מה קרה ומה עבר.

דין

הנאשם הורשע כאמור בשתי עבירות אלימות במשפחה שהסתיימו בגרימת חבלת גוף למתלוננת- המטומות בזרוע ובעין, בשני אירועים נפרדים, כאשר באחד המקרים נגרמה החבלה גם כתוצאה מנסיון המתלוננת להוציא את המקל מידי הנאשם, ועל כן הורשע רק בנסיון לתקיפה חבלנית ולא בעבירה המוגמרת. בשני המקרים היה זה הנאשם שתקף את המתלוננת ואף נעזר בכלי חובלים - מקל מטאטא - כדי לפגוע בה ולאיים עליה. הנאשם אף איים עליה באחד האירועים בהחזיקו סכין מטבח כשהוא מתקרב אליה.

המדובר בעבירות אלמ"ב ברף הבינוני אשר לנוכח חומרת פגיעתו, הן בגוף, הן בנפש והן בתא המשפחתי, נקבע להן עונש מוגבר ביחס לעבירות אלימות רגילות. מתחם הענישה הראוי בגין עבירות אלה בהצטברן הינו בין מאסר לריצוי בעבודות שירות למאסר בפועל של 18 חודשים.

אני מתחשבת לקולא בהעדר העבר הפלילי, בתפקוד ההורי והתעסוקתי התקין של הנאשם במשך השנים על אף הקשיים שעבר במשפחת המוצא ובעיות הבריאות עקב תאונת הדרכים הקשה שעבר. כן אני מתחשבת לקולא בכך שהנאשם שהה במעצר למשך מספר ימים, במעצר בית מלא משך ארבעה חודשים, ולאחר מכן בתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה.

כמו כן, אני נותנת משקל לקולא לתהליך הטיפולי שעובר הנאשם ובו הוא מתמיד, ויש לקוות כי הנאשם ישכיל להפיק מטיפול זה כלים בונים להתמודדות עם מצבי דחק שונים במסגרת המשפחתית והזוגית.

יחד עם זאת, הטלת עונש שאינו כולל מאסר בעבודות שירות, ולו ברף הנמוך, תחטיא את תכלית הענישה, המבוססת בראש ובראשונה על עקרון ההלימה בין חומרת העבירות בין העונש הנגזר בגינן.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות. מתקופה זו ינוכו ימי המעצר מיום 3.8.13 עד 11.8.13. על הנאשם לפנות שוב לממונה ולהציג את המסמכים לגבי תעסוקתו בחברת ORS. הדעת אינה נותנת כי אדם שעובד באורח רצוף במשך שנים ללא כל בעיות או הסתבכויות פליליות, ימצא על יד הממונה "בלתי כשיר" לעבודת שירות עקב מוגבלויותיו הפיזיות או הנפשיות הנובעות מתאונת דרכים שעבר לפני שנים רבות, כאשר מאז ועד היום הוא השתקם ומתפקד באורח סביר בכל תחומי החיים. על הממונה למצוא לנאשם עבודת שירות התואמת את מצבו הבריאותי.

ב. 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

ג. התחייבות ע"ס 2,000 ₪, שלא לעבור עבירה בה הורשע תוך 3 שנים. לא יחתום על ההתחייבות יאסר ל-5 ימים.

ד. צו מבחן למשך שנה, כשאחד התנאים הוא המשך השתתפות בטיפול הפרטני ו/או הקבוצתי למניעת אלימות, בהתאם להנחיית שירות המבחן.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.10.14.

ו. צו להשמדת/חילוט המוצגים לפי שק"ד המשטרה.

נקבע לקבלת חוות דעת עדכנית של הממונה ליום 9.9.14 שעה 12:00.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ד, 15 יולי 2014, במעמד הצדדים.